

[Estrup]

Desuden er der det spørgsmål, hvad der er enighed i denne sammenhæng, et aldeles uklart begreb, når det kommer til samarbejdet og diskussionen mellem direktorat og institutioner. Jeg tror, fru Dorte Bennedsen må kunne huske fra sin ministertid, at så er det pludselig ikke ganske klart, hvis der er politisk mulighed for at tage noget af bordet.

Det, der er problemet i den socialdemokratiske dagsorden, er i høj grad, at man bruger uklare formuleringer, at man åbner for noget, som betyder, at vi ikke kan komme videre, hvorimod man i vores dagsorden sikrer, at planlægningsrådet for forskningen kan komme ind og lave den faglige planlægning, som jeg synes man har forsømt, og som jeg synes der er brug for nu. Jeg synes ikke, fru Dorte Bennedsen kan undre sig over, at man i noget, der nødvendigvis må blive en sidste øjebliks redning – for dette er naturligvis en proces, som ikke bør gentage sig, det er en engangsforestilling – er nødt til at lægge tingene ud til fagligt ansvarlige og rådgivende forskningsorganer, og her kan institutionerne ikke komme ind i denne omgang, men det skal de sandelig fremover.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Må jeg forstå hr. Estrups sidste bemærkninger sådan, at i den aktuelle situation, vi står i, er institutionernes synspunkter en aldeles irrelevant faktor?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Fru Dorte Bennedsen må forstå, hvad hun har lyst til, det kan jeg alligevel ikke forhindre hende i, men det, jeg synes er det afgørende, er, at institutionerne også har en egen interesse i, at deres liv kan fortsætte. Det burde fru Dorte Bennedsen også kunne forstå.

Tinning (VS):

Det er på mange måder et pudsigt sted herinde, og når man lytter til hr. Estrup og fru Dorte Bennedsen, er det unægtelig næsten for meget. Fru Dorte Bennedsen forsøger at få det til at se ud, som om hr. Estrup virkelig mener, at institutionernes synspunkter er fuldstændig ligegyldige, og hr. Estrup

prøver at få det til at se ud, som om fru Dorte Bennedsen mener, at hvis der er nogle, der vil halvere et institut og kan komme til at gøre det før den 27. februar, så skal instituttet halveres.

Man kan sige meget om niveauet for debatten herinde, men der er dog ikke nogen af de to ærede ordførere, der nogen sinde rent faktisk har ment noget så latterligt.

Jeg er enig med fru Alice Faber i, at det er beklageligt, at de forsøg, der har været gjort på at lave en dagsorden, som kunne samle fire partier og dermed et flertal, er brudt sammen, og jeg har egentlig ikke tænkt mig at deltage i den helt store snak om, hvad der nu står det ene og det andet sted. Men vi kan jo sige – og det er sådan set den anden illustration af, at dette er et pudsigt sted – at der skete noget, da fru Bente Juncker havde kundgjort, at regeringspartierne ville stemme for dagsordenen fra det radikale venstre. Gassen gik af ballonen, eller hvad man nu vil kalde det. Vi lader, undervisningsministeren lader, og andre lader, som om vi snakker om ungdommens uddannelsesmuligheder, fremtidschancer og sådan noget, men vi ved jo godt, at det, vi snakker om i dag, er, at en undervisningsminister fik et brev fra en finansminister, hvori der stod: nu skal der justeres, så du er nødt til at spare! Så sagde undervisningsministeren: bål og brand og hu hej vilde dyr, lad mig komme af sted, og sendte et brev, hvori der stod: sådan skal det gøres, og det var åbenlyst for enhver, at det var ikke bare mindre elegant, det var uforskammet, det var klodset, det var i bund og grund dybt usagligt.

Selvfølgekommer der lidt ideologi med fra vadsækken, men der var ikke megen sammenhæng i det, og det, debatten i dag har handlet om, er: hvor meget skal ministeren have på næsen for det? Og det, som fru Bente Junckers bemærkninger afslørede, var næsten ingenting. For det, som står i det radikale venstres dagsorden, er jo, at hvis vi i dag kan sige, at undervisningsministeren praktiserer en slags oplyst enevælde ved hjælp af direktoratet, så vil inddragelsen af planlægningsrådet for forskningen selvfølgelig betyde, at den enevælde bliver en smule mere oplyst. Om det er en petroleumslampe, en nefalygte eller andet, som kommer til at lyse lidt mere, kommer fremtiden til at vise, men i virkeligheden sker der desværre ikke andet,